

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 4.03.2022 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. Wydział (...) Umów Międzynarodowych w Ł., po rozpoznaniu wniosku z dnia 28.08.2021 r., na podstawie ustawy z 17. (...) o emeryturach i rentach z FUS (Dz. U. z 2021 r., poz. 291 ze zm.) oraz umowy między Rzeczpospolitą Polską a Kanadą o zabezpieczeniu społecznym z 2.04.2008 r. (Dz. U. z 2009 r., Nr 133, poz. 1095), odmówił W. W. (1) prawa do renty rodzinnej po zmarłej w dniu 29.04.2020 r. żonie U. W. (1) ze względu na braki formalne wniosku, ponieważ wnioskodawca nie nadesłał wymaganego urzędowego aktu zgonu U. W. (1), a jedynie akt zgonu wystawiony przez kanadyjski dom pogrzebowy, który nie jest urzędem stanu cywilnego.

(decyzja k. 33 akt ZUS)

Odwołanie od w/w decyzji złożył wnioskodawca, reprezentowany przez radcę prawnego, wnosząc o zmianę zaskarżonej decyzji poprzez ustalenie dla W. W. (1) prawa do renty rodzinnej po zmarłej żonie U. W. (1), a także o zasądzenie od organu rentowego na rzecz wnioskodawcy kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych wraz z odsetkami w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego, za czas od dnia uprawomocnienia się orzeczenia, którym je zasądzone, do dnia zapłaty. Nadto wniósł o stwierdzenie, że opóźnienie w przyznaniu świadczenia jest następstwem okoliczności, za które ZUS ponosi odpowiedzialność z uwagi na przedstawione organowi rentowemu podczas postępowania przed organem dokumenty, w tym w szczególności uwierzytelnione i przetłumaczone kopie dokumentów potwierdzających fakt zgonu U. W. (1). Zaskarżonej decyzji odwołujący zarzucił naruszenie prawa materialnego, a mianowicie:

a) art. 65 ust 1 w zw. z art. 67 ust. 1 pkt 3, z art. 70 ust. 1 pkt 1 i ust. 5 ustawy z 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, poprzez ich błędne niezastosowanie i nieprzyznanie wnioskodawcy prawa do renty rodzinnej po zmarłej żonie pomimo spełnienia wszystkich przesłanek uprawniających do powyższego w tym w szczególności wykazania przez wnioskodawcę w toku postępowania przed organem faktu śmierci U. W. (1),

b) §11 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z 11.10.2011 r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno- rentowe, poprzez jego błędne niezastosowanie i nieprzyznanie wnioskodawcy wnioskowanego świadczenia, pomimo że przedłożył on dokumenty, z których niezaprzeczalnie wynika fakt śmierci U. W. (1).

W uzasadnieniu odwołania wnioskodawca podkreślił, że w przedmiotowej sprawie sporne jest wyłącznie to, czy prawidłowo udowodnił przed ZUS fakt śmierci U. W. (1). Zaznaczył, że z przedłożonych przez niego dotychczas dokumentów jednoznacznie wynika fakt śmierci jego żony w dacie 29.04.2020 r., ale z ostrożności procesowej dodatkowo załączył postanowienie Sądu Rejonowego w Pruszkowie z 14.12.2021 r. w sprawie I Ns 186/21, ze stwierdzeniem jego prawomocności, z którego także w sposób niewątpliwy wynika, że U. W. (1) zmarła 29.04.2020 r.

(odwołanie k. 3-5)

W odpowiedzi na odwołanie pozwany organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując dotychczasowe stanowisko, podnosząc, że zaświadczenie (...) wystawione przez kanadyjski zakład pogrzebowy nie jest w Kanadzie równoważne z urzędowym aktem zgonu (...), który jest wymagany przez (...) Canada do przyznania osobom uprawnionym świadczeń pochodnych po zgonie osób ubezpieczonych. Pozwany argumentował, że wnioskodawca winien przedłożyć dane z urzędu stanu cywilnego poświadczone przez kanadyjską instytucję ubezpieczeniową (...) Canada, albo świadectwo zgonu, które w Kanadzie można uzyskać w urzędzie stanu cywilnego właściwego dla danej prowincji. Dodatkowo wskazał, że załączone do odwołania postanowienie Sądu Rejonowego w Pruszkowie z 14.12.2021 r. nie jest dokumentem, który może zastąpić dokumenty wymienione w § 11 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z 11.10.2011 r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno- rentowe (Dz. U. z 2011 r., Nr 237, poz. 1412). Zakład wyjaśnił także, że zgodnie z art. 461 §1 i 2² k.p.c. w n/n sprawie właściwym miejscowo jest

Sąd Okręgowy w Łodzi, gdyż wnioskodawca zamieszkuje na terenie Kanady, a w Polsce jest reprezentowany jedynie przez swojego pełnomocnika.

(odpowiedź na odwołanie k. 10)

Na rozprawie z 10.01.2023 r. – bezpośrednio poprzedzającej wydanie wyroku w n/n sprawie - pełnomocnik wnioskodawcy poparł odwołanie i dotychczasową argumentację przytoczoną na jego poparcie, a dodatkowo podniósł, że w toku postępowania odwoławczego przed sądem nie obowiązują ograniczenia dowodowe występujące w poprzedzającym je postępowaniu przed organem rentowym. Pełnomocnik ZUS wniósł natomiast o oddalenie odwołania, jednocześnie oświadczając, że wnioskodawca, w ocenie Zakładu, na chwilę obecną spełnia przesłanki do przyznania świadczenia oprócz wymaganych niezbędnych dokumentów i wniósł o odroczenie publikacji celem, sprawdzenia powyższego przez wydział merytoryczny.

(stanowiska stron e-prot. z 10.01.2023 r.: 00:06:06, 00:07:54, 00:13:14, 00:14:35)

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca – W. W. (1) (urodzony w dniu (...)) i U. W. (1) (urodzona w dniu (...)) zawarli w dniu 20.12.1969 r. związek małżeński.

(okoliczność niesporna, a nadto skrócony odpis aktu małżeństwa k. 7 akt ZUS)

Żona wnioskodawcy – U. W. (1) zmarła w dniu 29.04.2020 r. w M. w O. w Kanadzie.

Do dnia jej śmierci małżonkowie U. i W. W. (2) mieszkali razem w tej samej miejscowości w Kandzie i prowadzili wspólne gospodarstwo domowe.

Po śmierci małżonki W. W. (1) uzyskał zaświadczenie (...) wystawione w dniu 30.04.2020 r. przez kierownika kanadyjskiego zakładu (...), w którym poświadczono, że U. W. (1) zmarła w dniu 29.04.2020 r. w M. w O. w Kanadzie. W/w zaświadczenie zostało poświadczone przez upoważnionego pracownika polskiej jednostki konsularnej w Kanadzie.

Na podstawie tego zaświadczenia kanadyjska instytucja ubezpieczeniowa wypłaciła odwołującemu zwrot kosztów pogrzebu zmarłej żony, a Sąd Rejonowy w Pruszkowie wydał prawomocne od dnia 22.12.2021 r. postanowienie z dnia 14.12.2021 r. w sprawie I Ns 186/21, mocą którego stwierdzono, że spadek po U. W. (1), z domu Ł., córce B. i M., zmarłej w dniu 29.04.2020 r. w M. w O. w Kanadzie, na podstawie testamentu własnoręcznego sporządzonego w dniu 20.02.2020 r. w M./T., który został otwarty i ogłoszony w Sądzie Rejonowym w Pruszkowie na rozprawie w dniu 14.12.2021 r., nabył W. W. (1), syn W. i H., w całości z dobrodziejstwem inwentarza.

(okoliczności niesporne, a nadto przesłuchanie wnioskodawcy e-prot. z 10.10.2023 r.: 00:09:22-00:12:00, zaświadczenie kanadyjskiego domu pogrzebowego k. , postanowienie k. 6, a także dokumenty w załączonych za kartą 21 aktach sprawy I Ns 186/21: odpis skrócony aktu zgonu z tłumaczeniem k. 32,10 v., postanowienie k. 80)

W dniu 28.08.2021 r. odwołujący złożył do ZUS wniosek o rentę rodzinną po zmarłej małżonce, do którego dołączył notarialnie potwierdzoną za zgodność z oryginałem kserokopię poświadczoną konsularnie w/w zaświadczenia (...) o śmierci jego małżonki wystawionego przez kanadyjski dom pogrzebowy.

(wniosek k. 1 akt ZUS, notarialnie potwierdzona kopia konsularnie potwierdzonego zaświadczenia o śmierci małżonki wnioskodawcy wystawionego przez kanadyjski zakład pogrzebowy k. 6 – 6 verte w aktach ZUS)

W toku postępowania administracyjnego przed organem rentowym, ZUS wydał w dniu 22.12.2021 r. decyzję o odmowie wszczęcia postępowania w sprawie renty rodzinnej i odmowie prawa do renty rodzinnej dla W. W. (1) po zmarłej w dniu 29.04.2020 r. małżonce U. W. (1) z uwagi na to, że pomimo prośby przesłanej przez Zakład na adres pełnomocnika wnioskodawcy, do wniosku o świadczenie rentowe nie dołączono wymaganego aktu zgonu,

tj. dokumentu aktu stanu cywilnego. Jednocześnie Zakład pouczył wnioskodawcę, że prawo do renty rodzinnej na wniosek z 28.08.2021 r. może zostać ponownie rozpoznane jeżeli w terminie 1 miesiąca od daty otrzymania n/n decyzji zostaną dostarczone brakujące dokumenty, a w przypadku złożenia ich po upływie tego terminu będzie to jednoznaczne z nadaniem nowego toku sprawie.

(decyzja k. 18 akt ZUS)

W dniu 4.01.2022 r. wpłynęło do organu rentowego (data nadania 30.12.2021 r.) pismo pełnomocnika wnioskodawcy z wnioskiem o przedłużenie terminu do złożenia wymaganego dokumentu, a w dniu 2.02.2022r. (data nadania 28.01.2022 r.) wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy, do którego załączono potwierdzoną notarialnie kopię zaświadczenia kanadyjskiego zakładu (...) o śmierci jego żony, potwierdzonego konsularnie, wraz z tłumaczeniem dokonany przez tłumacza przysięgłego.

(wniosek pełnomocnika wnioskodawcy o przedłużenie terminu k. 20 akt ZUS, koperta k. 22 verte akt ZUS, wniosek pełnomocnika o ponowne rozpoznanie wniosku o rentę rodzinną k. 24 akt ZUS, poświadczony notarialnie odpis zaświadczenia kanadyjskiego zakładu pogrzebowego potwierdzonego konsularnie wraz z tłumaczeniem dokonany przez tłumacza przysięgłego k. 25-30 akt ZUS)

Zaskarżoną decyzją z 4.03.2022 r. pozwany odmówił wnioskodawcy prawa do renty rodzinnej po zmarłej U. W. (1) z uwagi na to, że do wniosku nadal nie załączono wymaganego urzędowego aktu zgonu U. W. (1), a jedynie nadesłano akt zgonu wystawiony przez kanadyjski dom pogrzebowy, który nie jest urzędem stanu cywilnego.

(decyzja z 4.03.2022 r. k. 33 akt ZUS)

Powyższy stan faktyczny jest w całości niesporny i został odtworzony na podstawie niekwestionowanych co do ich autentyczności dokumentów zalegających zarówno w aktach sprawy, jak i załączonych aktach sprawy I Ns 186/21, a także aktach ZUS-owskich, a ponadto na podstawie depozycji wnioskodawcy, których wiarygodność nie była podważana w toku niniejszego przez pozwanego. Sąd Okręgowy dając wiarę zeznaniom wnioskodawcy uznał, że są one szczerze, rzetelne i zgodne z prawdą.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

Wstępnie przypomnieć należy, że w realiach badanej sprawy sporne jest wyłącznie to czy wnioskodawca prawidłowo udowodnił fakt śmierci swojej żony U. W. (1) przedłożonymi przez niego do ZUS dokumentami w postaci zaświadczenia (...) wystawionego przez zakład pogrzebowy w Kanadzie, które zostało poświadczane przez upoważnionego pracownika polskiej jednostki konsularnej, a także przedłożonym w toku n/n sądowego postępowania odwoławczego prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego w Pruszkowie z 14.12.2021 r. w sprawie I Ns 186/21 o stwierdzeniu nabycia spadku przez wnioskodawcę po zmarłej małżonce.

Należy w tym miejscu podkreślić, że pełnomocnik pozwanego w piśmie procesowym z 18 stycznia 2023 r. (k 41) przyznał, że wnioskodawca spełnia pozostałe przesłanki warunkujące nabycie przez niego prawa do renty rodzinnej po zmarłej żonie. W szczególności pozwany nie zaprzeczał samemu faktowi śmierci U. W. (1) w dniu 29.04.2020 r., ani też nie negował tego, że małżonkowie W. i U. W. (1) do dnia śmierci U. W. (1) pozostawali w związku małżeńskim, razem zamieszkiwali i prowadzili wspólne gospodarstwo domowe.

Pozwany przez cały czas odmowę przyznania spornego świadczenia rentowego uzasadniał wyłącznie tym, że wnioskodawca nie złożył do ZUS aktu zgonu - (...) wystawionego przez the P. of O. (...) of the R. G. (Biuro Generalnego Rejestru Prowincji O.), tj. przez odpowiednik polskiego urzędu stanu cywilnego w danej prowincji, albo danych z urzędu stanu cywilnego poświadczonych przez kanadyjską instytucję ubezpieczeniową (...) Canada. Ponadto pozwany zarzucał, że nie jest dokumentem, który może zastąpić w/w dokumenty - załączone przez stronę skarżącą do odwołania prawomocne postanowienie Sądu Rejonowego z dnia 14.12.2021 r. o stwierdzeniu nabycia spadku

przez wnioskodawcę po zmarłej małżonce – które to orzeczenie zostało wydane w postępowaniu, w którym zostało przedłożone przez wnioskodawcę tożsamego co w ZUS zaświadczenia (...) wystawione przez zakład pogrzebowy w Kanadzie i poświadczone przez upoważnionego pracownika polskiej jednostki konsularnej.

Badając zasadność odwołania Sąd Okręgowy zważył, że zgodnie z art. 65 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tj. Dz. U. z 2022 r., poz. 504 ze zm.) renta rodzinna przysługuje uprawnionym członkom rodziny osoby, która w chwili śmierci miała ustalone prawo do emerytury lub renty z tytułu niezdolności do pracy lub spełniała warunki wymagane do uzyskania jednego z tych świadczeń. Przy ocenie prawa do renty, przyjmuje się, że osoba zmarła była całkowicie niezdolna do pracy.

Do renty rodzinnej uprawnieni są członkowie rodziny, do których zalicza się m.in. małżonka – a zatem wdowę lub wdowca (art. 67 ust. 1 pkt 3 powołanej ustawy).

Przesłanki nabycia prawa do renty rodzinnej przez wdowę i wdowca reguluje art. 70 ustawy emerytalnej.

I tak, zgodnie z art. 70 ust. 1 tej ustawy, wdowa ma prawo do renty rodzinnej, jeżeli: 1) w chwili śmierci męża osiągnęła wiek 50 lat lub była niezdolna do pracy albo 2) wychowuje co najmniej jedno z dzieci, wnuków lub rodzeństwa uprawnione do renty rodzinnej po zmarłym mężu, które nie osiągnęło 16 lat, a jeżeli kształci się w szkole – 18 lat życia, lub jeżeli sprawuje pieczę nad dzieckiem całkowicie niezdolnym do pracy oraz do samodzielnej egzystencji lub całkowicie niezdolnym do pracy, uprawnionym do renty rodzinnej.

Zgodnie zaś z art. 70 ust. 2 tej ustawy, prawo do renty rodzinnej nabywa również wdowa, która osiągnęła wiek 50 lat lub stała się niezdolna do pracy po śmierci męża, nie później jednak niż w ciągu 5 lat od jego śmierci lub od zaprzestania wychowywania osób wymienionych w ust. 1 pkt 2.

Przepisy te stosuje się odpowiednio do wdowca (zob. art. 70 ust. 5 ustawy emerytalnej).

Ze względu na to, że wnioskodawca na stałe przebywa w Kanadzie Sąd zważył, że zgodnie z art. 129 ust. 1 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z FUS w związku z umową między Rzeczpospolitą Polską a Kanadą o zabezpieczeniu społecznym z dnia 2.04.2008 r. (Dz. U. z 2009 r., Nr 133, poz. 1095), świadczenia wypłaca się poczynając od dnia powstania prawa do tych świadczeń, nie wcześniej jednak niż od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek.

Na mocy art. 116 ust. 1 i 5 w/w ustawy emerytalnej, postępowanie w sprawach świadczeń wszczyna się na podstawie wniosku zainteresowanego, chyba że ustawa stanowi inaczej. Do wniosku w sprawie przyznania świadczeń powinny być dołączone dowody uzasadniające prawo do świadczeń i ich wysokości.

W myśl § 3 ust. 1 i § 4 ust. 4 i 6 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 11.10.2011 r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno - rentowe (Dz. U. z 2011 r., Nr 237, poz. 1412) postępowanie w sprawach świadczeń wszczyna się na podstawie wniosku zainteresowanego, chyba że przepisy ustawy przewidują wszczęcie tego postępowania z urzędu. Jeżeli we wniosku nie zamieszczono danych lub nie dołączono dokumentów, które są niezbędne do jego rozpatrzenia, organ rentowy wzywa zainteresowanego do uzupełnienia wniosku w terminie nie krótszym niż 14 dni od dnia otrzymania wezwania z pouczeniem, że nieusunięcie tych braków spowoduje wydanie decyzji o odmowie wszczęcia postępowania. Jeżeli zainteresowany nie usunął braków, mimo pouczenia, o którym mowa w ust. 4, organ rentowy wydaje decyzję o odmowie wszczęcia postępowania.

Zgodnie z § 11 ust. 1 w/w rozporządzenia małżonek (wdowa, wdowiec) zgłaszający wniosek o przyznanie renty rodzinnej powinien dołączyć do wniosku dokumenty, o których mowa w § 10 ust. 1 oraz dokumenty stwierdzające:

- 1) datę urodzenia i datę zgonu osoby, po której ma być przyznana renta rodzinna;
- 2) zawarcie związku małżeńskiego;

3) posiadanie prawa do alimentów, ustalonego wyrokiem lub ugodą sądową, ze strony małżonka, po którym ubiega się o przyznanie renty rodzinnej, jeżeli w chwili śmierci małżonka nie istniała wspólność małżeńska.

W myśl § 17 rozporządzenia imię (imiona), nazwisko, datę urodzenia, datę zawarcia związku małżeńskiego, datę zgonu, stopień pokrewieństwa i powinowactwa oraz przysposobienie ustala się na podstawie dokumentu stwierdzającego tożsamość albo odpisu aktu stanu cywilnego. W przypadku nadesłania wniosku w sprawie świadczenia za pośrednictwem przedsiębiorcy uprawnionego do wykonywania działalności pocztowej w obrocie krajowym lub zagranicznym zainteresowany powinien dołączyć niezbędne odpisy aktów stanu cywilnego, które podlegają zwrotowi po sporządzeniu kopii lub notatki.

Mając na uwadze przytoczone wyżej przepisy Sąd Okręgowy nie podzielił argumentacji pozwanego organu rentowego. W pierwszej kolejności Sąd zważył, że celem renty rodzinnej jest zapewnienie środków utrzymania osobie uprawnionej do tego świadczenia od dnia śmierci ubezpieczonego. W świetle dostępnych dowodów nie ulega wątpliwości, iż małżonka wnioskodawcy - U. W. (1) zmarła 29.04.2020 r. Pozwany nie zaprzeczał temu faktowi.

Sąd Okręgowy na podstawie zgromadzonych w sprawie dowodów stwierdził, że ubezpieczony podjął odpowiednie czynności celem uzyskania dochodzonego świadczenia rentowego i przedstawił wystarczające dowody, z których wynika, że jego małżonka zmarła w dniu 29.04.2020 r. Sąd Okręgowy uznał, że takim dokumentem było sporne zaświadczenie wystawione przez kanadyjski dom pogrzebowy (...), poświadczony przez upoważnionego pracownika polskiego Konsulatu w Kanadzie. Nie można zgodzić się z tezą, aby w procesie wykładni normy prawnej § 11 ust. 1 i § 17 w/w rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 11.10.2011 r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno – rentowe, skupiać się jedynie na wykładni językowej i tym samym przyjmować, że pomimo funkcjonowania w obrocie prawnym ważnego aktu potwierdzającego śmierć małżonki wnioskodawcy, tj. (...), wydanego zgodnie z obowiązującym prawem miejscowym w Kanadzie, na mocy którego takie zaświadczenie jest wystarczającym dowodem potwierdzającym śmierć danej osoby, i które to zaświadczenie co do jego prawidłowości zostało potwierdzone przez polską jednostkę konsularną – nie było możliwe przyznanie przez ZUS wnioskodawcy prawa do renty rodzinnej. W przypadku skarżącego należy zauważyć, że to właśnie w/w dokument (...) wystawiony przez kanadyjski zakład pogrzebowy był wystarczającą podstawą nie tylko do wypłacenia na rzecz odwołującego przez kanadyjską instytucję ubezpieczeniową zwrotu kosztów pogrzebu jego żony, ale także tenże dokument został uznany za wystarczający akt potwierdzający śmierć U. W. (1) w polskim postępowaniu sądowym zakończonym wydaniem prawomocnego postanowienia Sądu Rejonowego w Pruszkowie z dnia 14.12.2021 r. w sprawie I Ns 186/21 o stwierdzenie nabycia spadku przez wnioskodawcę po zmarłej żonie. Odmowa uwzględnienia złożonego przez wnioskodawcę dokumentu wywołującego w/w skutki prawne w obrocie prawnym zarówno kanadyjskim, jak i polskim, przy ocenie nabycia uprawnień do renty rodzinnej przez skarżącego po jego zmarłej żonie, według Sądu Okręgowego, prowadziłyby do naruszenia zasady równego traktowania ubezpieczonych (art. 32 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej oraz art. 2a ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (t.j. Dz.U. z 2022 r., poz. 1009 ze zm.). Z pewnością nie było również wolą ustawodawcy wprowadzanie do porządku prawnego przepisu § 11 ust. 1 i § 17 w/w rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 11.10.2011 r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno – rentowe, których wykładnia miałyby prowadzić do jego niestosowania, a poprzestanie na wykładni językowej, że aktem potwierdzającym zgon danej osoby jest akt stanu cywilnego rozumiany wyłącznie jako akt wydany przez urząd stanu cywilnego w sytuacji, gdy w prawie kanadyjskim takim aktem wywołującym w obrocie prawnym skutki prawne jest zaświadczenie wydane przez kanadyjski zakład pogrzebowy, mogłoby prowadzić do pozbawiania uprawnionych należnych im świadczeń. Sąd Okręgowy wskazuje, że podziela w pełni zapatrywanie, iż renta rodzinna jest związana z ryzykiem śmierci osoby, po której to świadczenie przysługuje osobie uprawnionej spełniającej ustawowe przesłanki do jego przyznania. Fakt śmierci U. W. (2) w dniu 29.04.2020 r. nie był sporny pomiędzy stronami, ani to, że wnioskodawca do chwili śmierci żony pozostawał z nią w związku małżeńskim, razem z nią zamieszkiwał i prowadził wspólne gospodarstwo domowe. Spór dotyczył wyłącznie oceny skuteczności prawnej złożonego zaświadczenia kanadyjskiego domu pogrzebowego potwierdzającego śmierć żony wnioskodawcy. A zatem pozbawienie wnioskodawcy w takich okolicznościach prawa do renty rodzinnej po zmarłej żonie - pomimo wystąpienia tego ryzyka i przedłożenia funkcjonującego w obrocie prawnym ważnego dokumentu (...) wydanego przez kanadyjski

dom pogrzebowy, poświadczony pod kątem prawidłowości przez polską placówkę konsularną w Kanadzie, który to dokument wywołał w/w skutki prawne, sprzeciwia się założonemu przez ustawodawcę celowi, gdy się dodatkowo uwzględni treść ust. 2 art. 129 ustawy emerytalnej (por. wyrok Sądu Najwyższego z 3.04.2014 r., II UK 398/13, LEX nr 1458715). Odmienna wykładnia, zaprezentowana przez organ rentowy, kolidowałaby z celem renty rodzinnej, którym jest zapewnienie środków utrzymania osobie uprawnionej po śmierci małżonka. Wobec ustalonych w sprawie okoliczności i przedstawionych rozważań prawnych Sąd Okręgowy przyjął, że wnioskodawcy przysługuje świadczenie od pierwszego dnia miesiąca, w którym odwołujący złożył do ZUS wniosek o sporną rentę rodzinną po zmarłej 29.04.2020 r. żonie – U. W. (2), tj. od 1 sierpnia 2021 r.

W tym miejscu należy podkreślić, iż Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych nie jest związany ograniczeniami dowodowymi określonymi dla dowodzenia przed organami rentowymi, co wynika z treści art. 473 k.p.c. i sprawia, że każdy fakt może być dowodzony wszelkimi środkami, które Sąd uzna za pożądane i ich dopuszczenie za celowe.

Dlatego, w niniejszej sprawie Sąd przeprowadził postępowanie dowodowe obejmujące analizę dokumentacji związanej z określeniem daty zgonu żony skarżącego i zeznań wnioskodawcy, co pozwoliło w sposób wszechstronny przeanalizować zasadność jego żądania.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Okręgowy w pkt. 1. sentencji wyroku, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznał wnioskodawcy prawo do renty rodzinnej po zmarłej U. W. (1) począwszy od dnia 1 sierpnia 2021 r.

O kosztach procesu Sąd Okręgowy orzekł w pkt. 2 sentencji wyroku, na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. w zw. z § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (t.j. Dz.U. z 2018 r., poz. 265 ze zm.).

ZARZĄDZENIE

odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi organu rentowego wraz z aktami rentowymi oraz pouczeniem, iż w terminie 14 dni od dnia otrzymania wyroku z uzasadnieniem przysługuje mu prawo złożenia apelacji do tutejszego Sądu Okręgowego w Łodzi, które rozpoznaje Sąd Apelacyjny w Łodzi

A.P.